

Sygn. akt I C 789/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka R. Niedźwiecka
Protokolant:	protokolant sądowy Agnieszka Neuman

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2016 r. w Białej Podlaskiej na rozprawie sprawy

z powództwa A. C.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. powoda A. C. kwotę 3.455,20 zł.(trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy) wraz z odsetkami od dnia 10 lutego 2013r do dnia 31 grudnia 2015 roku według stopy odsetek ustawowych oraz od dnia 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty według stopy odsetek ustawowych za opóźnienie ;
- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. powoda A. C. kwotę 1.058,54 zł. (jeden tysiąc pięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt cztery grosze) w tym kwotę 600,00 zł. (jeden tysiąc dwieście) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa -Sądu Rejonowego w B. kwotę 555,01 zł.(pięćset pięćdziesiąt pięć złotych jeden grosz) tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków związanych z wywołaniem opinii biegłego a pokrytych tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa .

Sygn. akt I C 789/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 czerwca 2013 r. (data wpływu) powód A. C. wniósł o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 3.455,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 lutego r2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 617,00 zł.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wskazał, że na pozwanej spółce ciąży dług w wysokości wskazanej w pozwie w związku ze szkodą w będącym własnością M. M. (1) pojeździe marki M. (...) nr rej (...) . Wskazano ,że pojazd uległ uszkodzeniu w dniu 04 grudnia 2013r. (data przepisana dokładnie z uzasadnienia pozwu) .

Wskazano , że legitymacja czynna powoda wynika z umowy cesji wierzytelności z dnia 05 lutego 2013 r. jaką zawarł z poszkodowaną M. M. (2) na podstawie której przelała ona na powoda A. C. wierzytelność jaka przysługiwała jej z tytułu szkody w w/w pojeździe , a za którą to szkodę pełną odpowiedzialność ponosi pozwany jako ubezpieczyciel jej sprawy. Wskazano ,że w dniu 17 stycznia 2013r. M. M. (1) zleciła naprawę zakładowi naprawczemu powoda w

tym dniu wynajęła pojazd zastępczy o czym poinformowała pozwanego. Podkreślono ,że w dniu 17 stycznia 2013r. zakład naprawczy drogą mailową przesłał pozwanej upoważnienie do działania w imieniu poszkodowanej i wniósł o przesłanie oceny technicznej samochodu. Wskazano ,że pozwany nie zareagował na powyższe pismo mailowe i dlatego w dniu 21 stycznia 2013r. zakład naprawczy sporządził kalkulację naprawy nr(...) i prosił pozwaną o jej szybką weryfikację z racji ,że poszkodowana korzysta z pojazdu zastępczego. W dniu 29 stycznia 2013r. zakład naprawczy ponownie wezwał ubezpieczyciela do weryfikacji kalkulacji naprawy. Podano ,że pozwane towarzystwo dopiero w dniu 31 stycznia 2013 r. dokonało weryfikacji kalkulacji naprawy nr (...) a zakład naprawczy niezwłocznie po weryfikacji kalkulacji w tym samym dniu dokonał zamówienia części zamiennych , które zostały dostarczone do zakładu w dniu 04 lutego 2013r a w dniu 05 lutego 2013r. samochód był już naprawiony.

Pełnomocnik powoda wskazał, że w dniu 05 lutego 2013r. zakład naprawczy wystawił faktury VAT nr (...)i (...). i przesłał je pozwanemu ubezpieczycielowi. Wskazano ,że dopiero w dniu 26 marca 2013r. pozwany wydał decyzję w której dokonał weryfikacji obu faktur i wypłacił łącznie jedynie kwotę 4.482,60 zł.. Z racji ,że wyłaconą kwota nie wyrównała szkody w dniu 28 marca 2013r. wezwano pozwanego do dopłaty brakującej kwoty odszkodowania w wysokości 4.145,20 zł. . W dniu 03 kwietnia 2013r. ponownie wezwano pozwanego do dopłaty odszkodowania i wówczas pozwany w dniu 13 maja 2013r. dokonał dopłaty odszkodowania w wysokości 690,00 zł. jednocześnie pozwany skorygował stawkę najmu pojazdu z kwoty 160,00 zł netto do kwoty 150,00 zł netto .

Wskazano ,że powód dochodzi odsetek ustawowych od dnia 10 lutego 2013r. gdyż w tym dniu upłynął termin wynikający z art. 14 ust. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 roku, Nr 124, poz. 1152, ze zm.) - (pozew k. 3-11)

Nakazem zapłaty z dnia 28 czerwca 2013 roku w sprawie I Nc 576/13 Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej uwzględnił w całości żądanie pozwu. (nakaz zapłaty k. 62)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 22 lipca 2013 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, nadto wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego celem ustalenia czasu naprawy uszkodzonego pojazdu . (sprzeciw k. 65-74)

W uzasadnieniu sprzeciwu podniesiono, że pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę z dnia 04 stycznia 2013r., którego sprawcą był kierujący ubezpieczony w zakresie OC u pozwanego. Wskazano ,że pozwany nie kwestionując swojej odpowiedzialności za w/w szkodę co do zasady wypłacił tytułem szkody związanej z naprawą i najmem pojazdu zastępczego kwoty 4.482,60 zł i 690,00 zł.. Pozwany wskazał, że wynajem samochodu na okres dłuższy niż 4 dni należy traktować jako przyczynienie się do powiększenia rozmiaru szkody i nie zasługuje na ochronę . Odnosząc się do najmu pojazdu zastępczego wskazano ,że za uzasadnione należy uznać takie , które mają związek z wynajmem auta zbliżonego klasą do uszkodzonego. Wskazano ,że nawet w sytuacji gdy koniecznym było dokonanie zamówienia części to naprawa winna być tak zorganizowana by samochód był naprawiany po sprowadzeniu części by samochód , który zdaniem pozwanego był sprawny technicznie a uszkodzenia były jedynie estetyczne nie stał w zakładzie oczekując na naprawę tym samym by nie generowano kosztów.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał swoje żądanie zawarte w pozwie i wniósł o oddalenie wniosku dowodowego zawartego w pkt. 4 sprzeciwu . Wskazano ,że wbrew twierdzeniom pozwanego nie wyłacono pełnego odszkodowania za zaistniałą szkodę . Podkreślił, że długi czas najmu samochodu zastępczego był wynikiem opieszałości pozwanego ubezpieczyciela w związku z akceptacją zakresu i kosztów naprawy . (odpowieź k. 81-89).

Do zakończenia postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 04 stycznia 2013 r. około godziny 16-tej w B. na skrzyżowaniu ulic (...) II i (...) doszło do kolizji drogowej, w której kierujący pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) T. U. uderzył w tył stojącego na skrzyżowaniu oczekującego na zmianę świateł samochodu marki M. (...) o nr rej. (...), kierowanym przez M. M. (1) . W wyniku kolizji samochód osobowy marki M. (...) uległ uszkodzeniu. Właściciel pojazdu marki V. (...) T. U. , w chwili zdarzenia posiadał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów zawartą z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W.. W oświadczeniu z dnia 04 stycznia 2013r. T. U. przyznał ,że to on doprowadził do powstania uszkodzeń samochodu M. M. (2) w postaci przesunięcia tylniego zderzaka z właściwego położenia, który uległ pęknięciu , spowodowana odprysków lakieru na pokrywie bagażnika i przesunięcia prawego tylniego błotnika. W dniu 09 stycznia 2013r. poszkodowana zgłosiła pozwanemu ubezpieczycielowi szkodę , która została zarejestrowana pod numerem (...). W dniu 09 stycznia 2013r. pozwane towarzystwo dokonało oględzin uszkodzonego pojazdu stwierdziło uszkodzenie tylniego zderzaka , który zakwalifikowano do wymiany i do lakierowania , stwierdzono uszkodzenia pokrywy tylnej i zlecono lakierowanie naprawcze nadto stwierdzono uszkodzenie błotnika tylnego prawego i zlecono odnowę lakieru. Jednocześnie odnośne w/w elementów przyjęto współczynnik 50%. W wyniku oględzin stwierdzono ,że pojazd był po naprawach blacharsko – lakierniczych i że popękana w nim jest szpachla na dachu.

W treści w/w protokołu wskazano ,że jeżeli w toku naprawy zostaną ujawnione inne uszkodzenia mające związek ze zdarzeniem mogą one być naprawione po uprzednim powiadomieniu o powyższym Towarzystwa celem dokonania uprzednich oględzin. (oświadczenie sprawcy kolizji –k. 22, potwierdzenie przyjęcia szkody k. 21, protokół oględzin pojazdu k. 23)

Naprawę uszkodzonego samochodu M. M. (2) zleciła w dniu 17 stycznia 2013r. Autoryzowanemu S. Blacharsko Lakierniczemu A. C. i jednocześnie pozostawiła samochód do naprawy oraz w tym dniu wynajęła pojazd zastępczy R. (...) nr rej (...). Tego też dnia złożyła oświadczenie pozwanemu w którym wskazała by należne jej odszkodowanie z tytułu szkody wypłacić (...) Serwisowi (...). Nadto wniosła do ubezpieczyciela o zwrot kosztów pojazdu zastępczego , który wynajęła wskazując na przyczyny konieczności wynajęcia . (zlecenie naprawy – akta szkody –k.94, umowa wynajmu samochodu - k. 27, prośba o zwrot kosztów wynajmu samochodu – k. 28, zeznania A. C. k. 228v -229 w zw. z k. 97v -98 , opinia biegłego J. C. (1) – k. 116-128).

Ubezpieczyciel sprawcy kolizji uznał swoją odpowiedzialność za przedmiotową szkodę. Na łączną kwotę odszkodowania w wysokości 5.172,60 zł przyznanego M. M. (2) złożyły się: koszty naprawy pojazdu w kwocie 4.122,00 zł i koszty wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie 1050,00 zł. .Ubezpieczyciel odmówił zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie 2.689,20 i zwrotu kosztów naprawy w kwocie 766,00 zł wynikających z faktury VAT (...) i VAT (...).

(faktura VAT (...) - k. 38, faktura VAT (...) - k. 38, umowa wynajmu k.17, decyzja o wypłacie odszkodowania – k. 40 k. 60 , wezwania do zapłaty – k. 43—46,58-59, potwierdzenie przelewu przyznanego odszkodowania -k. 41 i 61, zeznania A. C.- k. 228v -229 w zw. z k. 97v -98; akta szkody- k.94).

Pomimo dokonanych w dniu 09 stycznia 2013r. oględzin uszkodzonego pojazdu M. i powiadomienia pozwanego pismem z dnia 17 stycznia 2013r. (czwartek) o wstawieniu pojazdu do naprawy i wynajęciu przez poszkodowaną w tej dacie pojazdu zastępczego pozwane Towarzystwo wbrew zapisom z protokołu szkody nie sporządziło kalkulacji naprawy . W dniu 17 stycznia 2013r. zakład naprawczy o godzinie 14.08 zwrócił się do ubezpieczyciela o sporządzenie kalkulacji naprawy samochodu M. M. (2) , przesłał jednocześnie wniosek o zwrot kosztów najmu pojazdu i upoważnienia . Towarzystwo nie sporządziło tej kalkulacji .Taką kalkulację numer (...) dokonaniu oględzin pojazdu i zdemontowaniu uszkodzonego tylniego zderzaka celem oceny czy w związku ze zdarzeniem nie uległy uszkodzeniu inne elementy pojazdu - w dniu 21 stycznia 2013r. (poniedziałek) sporządził zakład naprawczy i drogą mailową przesłał ją do ubezpieczyciela wyliczając koszt naprawy na kwotę 4.888,60 zł. . Zakład naprawczy nie stwierdził innych uszkodzeń niż te wskazane w protokole szkody.

Pracownik zakładu (...) dniu 24 stycznia 2013r. o godzinie 15,52 (czwartek) i w dniu 29 stycznia 2013r. o godzinie 14.40 (wtorek) drogą mailową zwrócił się do ubezpieczyciela o dokonanie weryfikacji przesłanej mu kalkulacji

szkody. Dopiero w dniu 31 stycznia 2013r. o godzinie 09.26 (czwartek) pozwany przesłał drogą mailową do Zakładu naprawczego zweryfikowany kosztorys naprawy, w którym dokonał potrąceń z tytułu prac lakierniczych .W dniu 31 stycznia 2013r. o godzinie 11.47 zakład naprawczy drogą mailową dokonał zamówienia tylniego zderzaka . W dniu 04 lutego 2013r. (poniedziałek) dostarczono zamówiony zderzak i w tym samym dniu przystąpiono do naprawy samochodu uszkodzonej . W dniu 05 lutego 2013r. o godzinie 12.30 M. M. (2) zwróciła pojazd zastępczy, którego najem trwał łącznie 19 dni.

W dniu 05 lutego 2013 r. wystawiona została faktura VAT numer (...) na kwotę 4.888,60 zł z tytułu naprawy samochodu i faktura VAT numer (...) na kwotę 3.739,20 zł z tytułu najmu pojazdu zastępczego w okresie 19 dni.

W dniu 05 lutego 2013 r. M. M. (2) zawarła z powodem umowę cesji wierzytelności, której przedmiotem było roszczenie uszkodzonej M. M. (2) wobec ubezpieczyciela (...) Spółki Akcyjnej w W. o zwrot kosztów naprawy jej samochodu w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 04 stycznia 2013r. i najmu pojazdu zastępczego. Faktury zostały przesłane pozwanemu.

(kalkulacje naprawy i maile w aktach szkody- k. 94, maile –k. 30,33, 34, 35,37, kalkulacja warsztatu k.31-32, , kalkulacja pozwanego k.35-36, zeznania A. C.- k. 228v -229 w zw. z k. 97v -98; umowa cesji k. 25, faktur – k. 38-39).

Dopiero decyzją z dnia 24 marca 2013r. pozwane towarzystwo przyznało odszkodowanie w łącznej kwocie 4.482,60 zł., w pozostałej części stwierdziło ,że odszkodowanie za naprawę i najem nie należy się i w tej dacie dokonało przelewu w/w kwoty .

Wezwaniem z dnia 28 marca 2013 r. powód wezwał pozwanego ubezpieczyciela do niezwłocznej zapłaty brakującej kwoty 4.145,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi za czas zwłoki. Pozwane towarzystwo nie zareagowało na powyższe wezwanie. Ponownie w dniu 03 kwietnia 2013r. wezwano pozwanego do zapłaty kwoty 4.145,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami za czas zwłoki , z czego kwota 3.379,20 zł. to kwota należna z tytułu najmu samochodu a kwota 766,00 to kwota należna z tytułu zwrotu kosztów naprawy. W odpowiedzi na powyższe wezwanie pozwane Towarzystwo decyzją z dnia 09 maja 2013r. dokonało dopłaty w kwocie 690,00 zł. z tytułu najmu pojazdu i w tej dacie dokonało przelewu w/w kwoty uznając za zasadną stawkę za najem na kwotę 150,00 zł. brutto za dobę.

(decyzja z dnia 24.03.2013r. – k. 40, potwierdzenie przelewu – k. 41,61; wezwanie do zapłaty dowodem nadania - k. 42-46, 57-59).

Wskazany w umowie najmu pojazdu zastępczego z dnia 17 stycznia 2013r. koszt netto wynajęcia pojazdu za dobę na kwotę 160,00 zł. jest kosztem znajdującym swoje rynkowe uzasadnienie i nie jest to kwota nadmiernie wysoka. (pisemna opinia biegłego J. C. (1) (k. 116-128).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie powołanych dowodów, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony postępowania. Okoliczności zdarzenia wywołującego szkodę , odpowiedzialność za jego skutki nie były sporne między stronami . Okoliczność sporną stanowiło natomiast ustalenie czasu, przez który uzasadnionym było korzystanie przez uszkodzoną M. M. (2) z samochodu zastępczego oraz koszty naprawy samochodu ..

Za wiarygodne uznano również zeznania przesłuchanego w charakterze strony A. C. w części w której wskazuje na okoliczności związane z procesem naprawy uszkodzonego samochodu. Zeznania jego są logiczne, rzeczowe, zgodne z zebrany nieosobowym materiałem dowodowym. Wskazać należy ,że strona pozwana nie kwestionowała ich.

W sprawie na wniosek strony pozwanej dopuszczono dowód z opinii pisemnej biegłego Sądu Okręgowego w Lublinie z zakresu mechaniki pojazdów samochodowych , oceny stanu technicznego pojazdów wartości pojazdów oraz kalkulacji warsztatowej J. C. (1) . Opinia ta następnie na wniosek powoda była uzupełniana pisemnie i ustnie (k. 116-128, 141-144 i 178-178). Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania tej opinii. Wskazać należy, że strona pozwana jej nie kwestionowała , zakwestionował ją powód w zakresie w jakim biegły wskazał że można było po zdjęciu zderzaka

następnie zamontować go prowizorycznie i jeździć pojazdem do czasu dokonania naprawy. W tej kwestii Sąd odniesie się w dalszej części uzasadnienia .

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Zdaniem Sądu powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 k.c. sprowadza się do tego, że zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia. Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 392, ze zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Według zaś art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła. W myśl natomiast art. 361 § 2 k.c. naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Szkoda majątkową stanowi różnicę między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem, jaki by istniał gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Z przepisu art. 361 § 2 k.c. wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody. W uchwale z dnia 13 czerwca 2003 r. (III CZP 32/03) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe, niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku.

Przechodząc do merytorycznego rozstrzygnięcia roszczenia dochodzonego pozwem w pierwszej kolejności należy podkreślić, iż bezsporny jest fakt, że w dniu 04 stycznia 2013 r. około godziny 16-tej w B. na skrzyżowaniu ulic (...) II i (...) doszło do kolizji drogowej, w której kierujący pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) T. U. uderzył w tył stojącego na skrzyżowaniu oczekującego na zmianę świateł samochodu marki M. (...) o nr rej. (...), kierowanym przez M. M. (1) i tym samym spowodował szkodę w pojeździe poszkodowanej . Poza sporem pozostaje również odpowiedzialność pozwanego ubezpieczyciela (...) Spółki Akcyjnej w W. , u którego sprawca wypadku posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił upoważnionemu przez poszkodowaną warsztatowi naprawczemu częściowo odszkodowanie wynikające z faktury VAT nr (...) (k. 40-41 i 60-61) a więc z tytułu części zwrotu kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego i z tytułu naprawy w łącznej kwocie 5.172,60 zł. , odmówił zaś wypłaty odszkodowania w łącznej 3.455,20 zł. - z tytułu naprawy w kwocie 766,00 zł (koszty związane z lakierowaniem) i najem w kwocie 2.689,20 zł – ostatecznie wypłacono za 7 dni najmu przy przyjęciu stawki 150,00 zł. brutto za dobę .

Przedmiotem sporu jest natomiast to, czy żądanie powoda o zwrot kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego w okresie od dnia 17 stycznia 2013 r. do dnia 05 lutego 2013 r. w wysokości po 160,00 zł netto czyli po 196,80 zł. brutto za jedną dobę najmu jest uzasadnione, mając na względzie stanowiska stron co do przyczyn wydłużonego okresu wynajmu a także przedmiotem sporu jest rozbieżność stron co do kwoty 766,00 zł. tytułem kosztów lakierowania . Zgłaszane przez pozwanego wątpliwości co do wysokości dobowej stawki za wynajem samochodu były nieuzasadnione. Z ustalonego stanu faktycznego i stanowisk stron wynika jednoznacznie, że ustalona w umowie najmu pojazdu zastępczego stawka dobową nie przekraczała stawek obowiązujących na terenie gdzie poszkodowana wynajęła samochód, wynika to także z niekwestionowanej w tym zakresie pisemnej opinii biegłego rzeczoznawcy J. C. (1), o której wywołane wniosowała strona pozwana (k. 116-126), a w której biegły wskazał , że kwota najmu znajdowała swoje uzasadnienie rynkowe i brak jest podstaw do wskazywania ,że była to stawka zawyżona. W tej części opinia biegłego J. czajki nie budzi wątpliwości Sądu , jest ona logiczna i wyczerpująca oraz należy uzasadniona.

Kwestią kolejną do rozważenia jest czy zasadnym było wynajęcie przez poszkodowaną pojazdu na okres od 17 stycznia do dnia 05 lutego 2013r. . Pozwany wykazywał , że warsztat tak winien zorganizować naprawę samochodu , który zdaniem pozwanej miał jedynie uszkodzenia estetyczne a które nie wyłączały go z ruchu by nie generować dodatkowych kosztów.

Zdaniem Sądu żądanie przez powoda zwrotu kosztów za cały okres najmu jest uzasadnione .Wskazać należy , że poszkodowana wstawiając pojazd w dniu 17 stycznia 2013r. do naprawy upoważniła zakład do działania w jej imieniu , który to po dokonaniu oględzin samochodu – po uprzednim zdjęciu zderzaka i po stwierdzeniu , że nie powstały inne uszkodzenia związane z kolizją niż te opisane w protokole szkody sporządzonym przez pozwane towarzystwo zwrócił się do pozwanego tego samego dnia o sporządzenie kalkulacji szkody , jednak pozwany takowej nie poczynił i w dniu 21 stycznia 2013r. zakład naprawczy sam sporządził tę kalkulację , która mimo ponaglenia ze strony pracownika zakładu została zweryfikowana dopiero w dniu 31 stycznia 2013r. i w tym samym dniu zakład zamówił zderzak a w dniu 05 lutego 2013r. zwrócił naprawiony pojazd poszkodowanej .Tak więc zdaniem Sądu to strona pozwana nie współpracowała z zakładem naprawczym celem zmniejszenia kosztów najmu pojazdu , o czym jak wskazano w stanie faktycznym była powiadomiona tego samego dnia co wynajęto pojazd. W tym miejscu należy zauważyć, że przy ustalaniu odszkodowania za wynajem samochodu zastępczego nie można abstrahować od faktycznych możliwości naprawy pojazdu i postępowania zakładu ubezpieczeń. Powszechnie wiadomym jest, że jeśli koszt naprawy ma być finansowany przez zakład ubezpieczeń, to należy przestrzegać ustalonego przez ten zakład zakresu naprawy. Zgodnie z przyjętą praktyką warsztat naprawczy nie może rozpocząć naprawy uszkodzonego samochodu bez potwierdzenia kalkulacji naprawy przez ubezpieczyciela. Podjęcie naprawy bez weryfikacji (zatwierdzenia) kalkulacji naraża warsztat naprawczy na ryzyko poniesienia kosztów naprawy w sytuacji gdy kalkulacja nie zostanie zatwierdzona przez ubezpieczyciela. W związku z tym uznać należy, że do wydłużonego okresu przebywania uszkodzonego samochodu M. (...) w warsztacie naprawczym przyczynił się sam pozwany zatwierdzając kalkulację naprawy dopiero w dniu 31 stycznia 2013r. Dopiero po weryfikacji kalkulacji przez ubezpieczyciela znany był pełen zakres czynności naprawczych, które ubezpieczyciel akceptuje i za które jest skłonny wypłacić odszkodowanie. Zaniedbania w związku z przedłużającym się okresem oczekiwania na sporządzenie lub zatwierdzenie kalkulacji naprawy przez ubezpieczyciela, obciąża wyłącznie ubezpieczyciela, chyba że wykaże on zaistnienie okoliczności uniemożliwiających mu wywiązanie się z tego obowiązku, leżących po stronie poszkodowanego lub warsztatu naprawczego. W przedmiotowej sprawie pozwany nie wykazał takich okoliczności, w związku z tym należało uznać, iż pozwany ponosi odpowiedzialność za okres pozostawiania uszkodzonego samochodu w warsztacie naprawczym i tym samym jest zobowiązany do zwrotu całości kosztów wynajmu za cały okres wynajmu od dnia 17 stycznia do 05 lutego 2013 r. .

Twierdzenia pozwanego , że samochód poszkodowanej miał jedynie uszkodzenia estetyczne i mógł być eksploatowany zdaniem Sądu nie może się ostać w sprawie. Nie można tracić z pola widzenia okoliczności, że zderzak został zdjęty w dniu 17 stycznia 2013r. celem ustalenia czy nie powstały inne uszkodzenia w pojeździe niż te opisane w protokole szkody z dnia 09 stycznia 2013r.. Zdaniem Sądu o ile możliwe byłoby ponowne prowizoryczne zamontowanie zderzaka – na co wskazuje w swojej pisemnej i ustnej opinii biegły J. C. (1) (k. 116-128, 141-144 i 178-178) to jednak wskazać należy , że nie można zmuszać poszkodowanego do jazdy samochodem uszkodzonym, w którym zgodnie z protokołem uszkodzeń z dnia 09 stycznia 2013r. sporządzonym przez pozwanego wymianie miał ulec zderzak z uwagi na jego pęknięcie -vide k. 23-24. Poszkodowana w związku ze zdarzeniem z dnia 04 stycznia 2013r. miała prawo do tego by jej samochód został naprawiony w sposób profesjonalny i zgodnie z technologią naprawy. Nie negując opinii biegłego J. C. (1) , w której wskazywał na możliwość ponownego prowizorycznego zamontowania zderzaka poruszenie się przez poszkodowaną z tak prowizorycznie założonym zderzakiem jeszcze raz podkreślić należy, że w ocenie Sądu nie można zmuszać osoby poszkodowanej do jazdy samochodem z uszkodzonym zderzakiem , co do którego pozwany w protokole szkody stwierdził , że ma on podlegać myciu z uwagi na uszkodzenia – pęknięcie .

Nie można także tracić z pola widzenia okoliczności wskazanej w oświadczeniu z dnia 17 stycznia 2013r. a dotyczącym konieczności wynajmu pojazdu , że samochód miał służyć także do dowożenia dziecka do przedszkola , na dojazdy do pracy , do sklepu. Jeszcze raz wskazać należy , że to opieszałość pozwanego najpierw w braku sporządzenia kosztorysu

a następnie w związku z długotrwałym brakiem weryfikacji kosztorysu sporządzonego przez zakład naprawczy doprowadziła do tego, że najem pojazdu trwał od 17 stycznia do 05 lutego 2013r. .

Odnosząc się do żądania powoda co do zasądzenia kwoty 766,00 zł. tytułem uzupełnienia kosztów naprawy pojazdu M. wskazać należy, że zdaniem Sądu roszczenie w tym zakresie jest zasadne. Podnieść należy, że Sąd nie traci z pola widzenia okoliczności że w protokole szkody z dnia 09 stycznia 2013r. i w kalkulacji naprawy nr (...) -zweryfikowanej przez J. P. – pracownika pozwanego (k. 23-24 , 35-36) wskazano na potrącenia związane z kosztami lakierowania w wysokości 50 %, jednak zwrócić należy uwagę na to, że w protokole szkody z k. 23 -23 zakwalifikowano zderzak do wymiany z uwagi na jego pęknięcie , wskazano także na uszkodzenia pokrywy tylnej i prawego tylnego błotnika. Nie wskazano w tym zakresie na żadne inne uszkodzenia , które nie miały związku ze zdarzeniem z dnia 04 stycznia 2013r.. Podkreślić należy, że w protokole uszkodzeń sporządzonym przez stronę pozwaną wskazano na uszkodzenia , które nie były związane ze szkodą a mianowicie – wskazano, że pojazd jest po naprawach blacharsko – lakierniczych i że popękana jest szpachla na dachu pojazdu. Innych uszkodzeń nie wskazano. Skoro pozwany zakwalifikował zderzak do wymiany to niezrozumiałym jest zdaniem sądu obniżanie kosztów jego lakierowania o 50% bowiem zderzak należy zalakierować w całości a nie w 50 %, na co wskazywał także powód w swoich zeznaniach . Sąd podziela także stanowisko powoda , które wyraził w zeznaniach , że nie jest możliwe polakierowanie błotnika i pokrywy tylnej w 50 % (tak jak to wskazał w weryfikacji kalkulacji naprawy pozwany) gdyż nie jest możliwe dokonanie naprawy- lakierowania częściowo bez pozostawienia śladów, co wiąże się z różnicą w odcieniach lakieru. Podzielając to stanowisko Sąd uznał, że koniecznym i uzasadnionym było dokonanie czynności związanych z lakierowaniem zderzaka pokrywy tylnej i prawego tylnego błotnika w całości jak uczynił to zakład naprawczy .

Wskazać w tym miejscu należy na orzeczenia Sądu Najwyższego (por. wyrok z dnia 8 września 2004 roku, IV CK 672/03, LEX nr 146324; wyrok z dnia 5 listopada 2004 roku, II CK 494/03, LEX nr 145121) , z których wynika niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego zarówno w sytuacji jego uszkodzenia, jak również jego zniszczenia, jest normalnym następstwem zdarzenia drogowego w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.. Potwierdzeniem takiego rozumienia zakresu szkody będącej następstwem kolizji drogowej jest uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 roku (III CZP 5/11, Biuletyn SN Nr 11/11), w której zaprezentowane zostało stanowisko, że odpowiedzialność ubezpieczyciela za uszkodzenie albo zniszczenie samochodu, który nie służył do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje również uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego.

Reasumując powyższe utrata możliwości korzystania z pojazdu wskutek jego uszkodzenia stanowi niewątpliwie szkodę majątkową. Pogląd taki wynika również z powołanych wyżej judykatów.

Postulat pełnego odszkodowania (art. 361 § 2 k.c.) przemawia zatem za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela wydatków koniecznych, wynikających z czasowego używania zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z własnego pojazdu wskutek jego zniszczenia lub uszkodzenia, jednakże z ograniczeniem czasowym do okresu między dniem zniszczenia pojazdu, a dniem w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, nie dłużej jednak niż za czas do zapłaty odszkodowania (por. m. in. wyrok SN z dnia 8 września 2004 roku, IV CK 672/03, LEX nr 146324).

Pełne odszkodowane powinno także pokryć koszty naprawy pojazdu – przywrócenia go do stanu sprzed szkody .

Mając na uwadze powyższe rozważania, w ocenie Sądu roszczenie powoda o zapłatę kwoty 3.455,20 zł należy uznać za zasługujące na uwzględnienie i dlatego też Sąd zasądził tę kwotę od strony pozwanej na rzecz powoda z odsetkami od dnia 10 lutego 2013r do dnia 31 grudnia 2015 roku według stopy odsetek ustawowych oraz od dnia 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty według stopy odsetek ustawowych za opóźnienie.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za zdarzenie i wypłacił koszty wynajęcia pojazdu zastępczego za 7 dni najmu w łącznej wysokości 1050,00 zł- przy przyjęciu stawki na kwotę 150,00 zł brutto , a zatem przy przyjęciu zasadności dokonanych przez powoda napraw oraz uznaniu, że opóźnienia w rozpoczęciu naprawy samochodu

nastąpiły na skutek zachowania pozwanego, należało na rzecz powoda zasądzić kwotę 3.455,20 zł, nabytą w drodze umowy cesji wierzytelności z dnia 05 lutego 2013r. , a wynikającą z faktury VAT nr (...) (760,00 zł niedopłaty) i z faktury Vat (...) (2.689,20 tytułem niedopłaty) .Zdaniem Sądu warsztat naprawczy dołożył staranności przy procesie naprawy, współdziałał z ubezpieczycielem w sposób świadczący o dochowaniu obowiązku minimalizacji szkody, a do przedłużenia czasu naprawy doszło wyłącznie z przyczyn leżących po stronie ubezpieczyciela.

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek uzasadnia przepis art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Co do odsetek ustawowych za opóźnienie Sąd przyjął za uzasadnione ich żądanie od dnia 10 lutego 2013 r. do dnia zapłaty. Wskazać należy, że poszkodowana zgłosiła szkodę w w dniu 09 stycznia 2013r., co wynika z potwierdzenia zgłoszenia szkody- k. 21 , a zatem termin wymagalności roszczenia miał miejsce po upływie 30 dni od tej daty (zgodnie z art. 14 ust. 1 powołanej ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych oraz art. 817 k.c.).

Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwany w całości przegrał niniejszą sprawę i z tego względu zgodnie z powołanym przepisem zobowiązano go do zwrotu poniesionych przez powoda kosztów procesu w łącznej kwocie 1.058,54 zł. Na powyższą kwotę składa się opłata stosunkowa od pozwu w kwocie 173,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w osobie adwokata w kwocie 600,00 zł ustalone na podstawie § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. Nr 163, poz. 1348) oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.(k.12) a także kwota 268,54 zł. uiszczona przez powoda na poczet wydatków związanych z wydaniem ustnej opinii przez biegłego J. C. (2) na rozprawie w dniu 30 września 2015r. – vide postanowienie z dnia 08 października 2015r. w przedmiocie przyznania wynagrodzenia biegłemu , która to kwota została pokryta w całości z zaliczki uiszczonej przez powoda a zaksięgowanej do księgi sum na zlecenie pod poz. 615/15 .

Stosownie do przepisu art. 83 ust. 1 u.k.s.c., jeżeli czynność połączona z wydatkami zostaje podjęta z urzędu, sąd zarządzi wykonanie tej czynności, a kwotę potrzebną na ich pokrycie wykląda tymczasowo Skarb Państwa. Dotyczy to także dopuszczenia i przeprowadzenia przez sąd z urzędu dowodu niewskazanego przez stronę. W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113. Z kolei art. 113 ust. 1 i 2 u.k.s.c. stanowi, że kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Z uwagi na fakt, że pozwany przegrał sprawę sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej kwotę 555,01 złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa , a które związane były z wywołaniem opinii biegłego . Wskazać należy w tym miejscu, że łączne wydatki na opinie biegłego wyniosły : 1055,01zł i 268,54 zł (159,89 zł oraz 108,65 zł) czyli łącznie 1.323,55zł (vide postanowienia z dnia 23 czerwca 2015r. i z dnia 08 października 2015r – k. 156-157 , 188-189) z czego pokryto z zaliczki pozwanego zaksięgowanej do księgi sum na zlecenie pod poz. 782/14 – kwotę 500,00 zł. i z zaliczki powoda zaksięgowanej do księgi sum na zlecenie pod poz.615/15 – kwotę 268,54 zł.. Tak więc do uregulowania została kwota 555,01 zł..

Z tych wszystkich względów, na podstawie powołanych w treści uzasadnienia przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.